

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **V.L.**, zastoupeného Mgr. Michalem Šimetkou, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 244/18a, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2016, **o invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2016, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2016, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.3.2016, č. j. X, jímž byla žalobci snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že posudkový lékař učinil své závěry, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. Zdůraznil, že závěry v lékařských zprávách ošetřujících lékařů, z nichž posudkový lékař vycházel, jsou zcela neobjektivní a nepřezkoumatelné, neboť jsou slovo od slova totožné. Poukázal na to, že si vždy pouze vyzvedl

předepsané léky a v ordinaci se zdržel sotva pár minut. K jednání před posudkovým lékařem dne 17.2.2016 žalobce uvedl, že jeho výpověď byla neúplně zaznamenána, vytržena z kontextu a posudek o invaliditě tak objektivně nezachytil jeho zdravotní stav. Posouzení jeho zdravotního stavu i závěr o poklesu pracovní schopnosti považuje za neobjektivní, neboť jeho zdravotní stav nedoznal zlepšení a zůstal přinejmenším na stejné úrovni, jako v době posuzování MUDr. V. dne 30.9.2013. Žalobce proto navrhl zpracování revizního či přezkumného posudku nezávislým soudním znalcem.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 2.6.2016. S ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR. Za takto zajištěného skutkového stavu si žalovaná není vědoma pochybení a i nadále trvá na napadeném rozhodnutí, proto navrhla soudu zamítnutí žaloby.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.3.2016, č. j. X byl žalobci podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, od 12.4.2016 snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invaliditu druhého stupně. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 17.2.2016 již žalobce není invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 50 % a je tedy uznán od 17.2.2016 invalidním pro invaliditu druhého stupně. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 17.2.2016 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., pol. 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7.6.2016, č. j. X tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 2.3.2016 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení v Ostravě dne 2.6.2016, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je paranoidní schizofrenie s postprocesuálním defektem, s občasnými akutními psychotickými příznaky v anamnéze, stav je léčbou dlouhodobě stabilizovaný a jde o lehké funkční postižení. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, pol. 3d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 50 - 60 %. Vzhledem k dělnické profesi a omezené možnosti rekvalifikace stanovila posudková lékařka míru poklesu pracovní schopnosti středem z daného rozmezí, tj. 55 %. V uvedeném posudku je konstatováno, že zdravotní postižení žalobce není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle položky 3e, kap. V přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o paranoidní schizofrenii s častými atakami, s trvalou, těžkou psychotickou a reziduální symptomatikou, s narušením výkonu všech denních aktivit. K datu napadeného rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídal druhému stupni

invalidity. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla lékařka LPS ČSSZ Ostrava dovodila, že posudkový závěr lékařky LPS OSSZ Nový Jičín ze dne 17.2.2016 lze potvrdit. V posudku je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudková lékařka vycházela při vypracování posudku.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.7.2017, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 7.6.2016 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činil nejméně 70 %. Žalobce byl jednání posudkové komise dne 28.7.2017 přítomen a přešetřen přísedícím psychiatrem MUDr. M. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. J. H. a jeho nálezu z 13.8.2015, zdravotnické dokumentace psychiatra MUDr. J. B., THERAPÓN 98 a. s., Kopřivnice a jeho nálezů z 26.9.2014, 21.11.2014, 7.5.2015, 23.7.2015, 15.10.2015, 20.1.2016 a 27.1.2016, dále z nálezu MUDr. R. V. z 11.9.2013, nálezů psychiatra MUDr. J. D. z 13.4.2016, 8.3.2017 a 31.5.2017 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Nový Jičín. Přísedící psychiatr po provedeném vyšetření žalobce při jednání posudkové komise konstatoval, že zlepšení zdravotního stavu žalobce nenastalo. Žalobce má difúzní paranoidní nastavení, přetrvává u něj psychotická produkce s paranoidně persekucními bludy, které mají vliv na chování a jednání. Dále uvedl, že žalobce je potencionálně nebezpečný sám sobě i okolí, jeho stav není stabilizován a vyžaduje nadále léčbu psychofarmaky, nejlépe s úpravou dávky za hospitalizace. Posudková komise zhodnotila, že žalobcův stav odpovídal kap. V. pol. 3 písm. e) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 70 - 80 % stanovila dolní hranici 70 %. V posudku je dále uvedeno, že se jedná o zvlášť těžké postižení s trvalou psychotickou symptomatikou, kdy je závažně narušen výkon denních aktivit a pracovní aktivity jsou znemožněny. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce schopen výkonu soustavné výdělečné činnosti, neboť jeho zdravotní stav nebyl stabilizován ani zlepšen.

U jednání soudu dne 29.8.2017 žalobce i žalovaná shodně navrhli, aby s ohledem na závěry posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.7.2017, bylo rozhodnutí žalované zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení

ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkové lékařky i lékař z oboru psychiatrie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce a jeho přešetření přítomným psychiatrem. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.7.2017 za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 %. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a jednalo se o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona.

Soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumávané rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2016 zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Úspěšnému žalobci nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, neboť mu žádné nevznikly. Žalovaná nebyla zavázána zaplacením náhrady nákladů řízení, které státu vznikly v souvislosti s odměnou ustanovenému advokátovi, neboť žalovaná je osvobozena od soudních poplatků ze zákona (§ 60 odst. 4 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29.8.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**